

Historieglimt 151

Den nyapostoliske kirka på Lademoen

Den nyapostolisk kirka ligger der Kirkegata og Gamle Kongevei møtes, Gamle Kongevei 1. Kirkegata bærer sitt navn med rette. Den er oppkalt etter Bakke kirke fra 1715. Ved siden av Bakke kirke lå Bakke gård med Bakke kloster gjennom middelalderen med sin klosterkirke. I bakbygningen i Gamle Kongevei 6 lå fra 1920-årene pinsemenigheten Betels kirke i mange år. Denne menigheten var startet på Gardemoen gård i 1920. Menigheten vokste seg ut av lokalene i Gamle Kongevei 6 og er nå i Prinsens gate 10 B. I den andre enden av Kirkegata er det enda et kirkelig bygg. Bakklandets gamle menighetshus ligger ved Asylbakken og har et kirkelignende tårn. Det er ikke tilfeldig. Da Bakke kirke var bestemt revet fordi den lå nede i Innherredsveien og stengte for trafikken, ble menighetshuset bygget som erstatning.

Den nye bygningen til den nyapostoliske kirke ble åpnet i 2014. Den ble overlevert 14. oktober 2014 til menigheten fra Statens vegvesen. Den tidligere bygningen måtte rives i 2010 da innslaget for Strindheimtunnelen skulle bygges. I fire år hadde menigheten sitt midlertidige hus i Anders Buens gate 9 like ved Lademoen kirke. Det nye bygget er bygd i to etasjer og har koster 10 millioner kroner. Kirka på tunneltaket er litt forskjellig fra den som måtte rives. Det nye kunne ikke få helt den samme formen som den gamle fordi en ny byggeforskrift hadde kommet og det var krav om en såkalt universell utforming med heis. Nå har det fått form og plassering som skal passe bedre til den gamle

trehusbebyggelsen på Møllenberg. Det var viktig at det nå blir fri siktlinje fra fasadene i Gamle Kongevei. Kirkebygget er reist av Reinertsen Entreprenør.

Den nyapostoliske kirke er et interessant innslag i kirkelivet på Lademoen. Denne kirken har fem menigheter i Norge. De ligger i Bergen, Bodø, Larvik, Oslo og her hos oss. Den nyapostoliske kirke er verdensomspennende. Den har omkring 10 millioner medlemmer i 60.000 menigheter i 170 land. Senteret er i Sveits der den såkalte stamapostel holder til. Kirken har apostler, bisper, evangelister, eldste, diakoner og subdiakoner. Den har sin trosbekjennelse i ti punkter. De tre første punktene faller sammen med den apostoliske trosbekjennelse som alle store kristne trossamfunn bekjenner seg til. Den gjelder troen på den treenige Gud, Faderen, Sønnen og Den hellige ånd. Punktene 4 til 9 dreier seg om kirken og det 10. punkt gjelder forholdet til den verdslige øvrighet. Kirken har tre hellige handlinger, dåp, nattverd og besegling. Den sistnevnte er et særtrekk. Den er en spesiell handling som skal gjøre medlemmene skikket til å være en del av Guds menighet. Den gjelder både barn og voksne. Barsedåp praktiseres. Den nyapostoliske kirke har en forholdsvis kort historie i Norge. I 2004 under en gudstjeneste i Lübeck ordinerte stamapostelen Richard Fehr en biskop for Skandinavia. Det var Freddy Meyenburg som hadde vært distriktseldste i Danmark. I 2010 fikk Norge besøk av distriktsapostel Karlheinz Schumacher.

Den nyapostoliske kirke er også kirkehistorisk interessant. Den er en videreføring av den katolsk-apostoliske kirke. Opprinnelsen var i Storbritannia. Opphavsmannen var den skotske presten Edward Irving (1792-1834). Sin slektsbakgrunn hadde han i franske hugenotter. Han var prest i The Church of Scotland og fikk sin tjeneste i den skotske menigheten i London fra 1822. Han var en særpreget forkynner og ble grepet av de apokalyptiske stemninger i tiden med sterk vekt på Kristi snare gjenkomst til verden. Sammen med sine tilhengere dannet han en ny menighet i Newman Street i 1832. De ønsket ikke å danne et nytt kirkesamfunn med en egen trosbekjennelse. De ønsket å være et økumenisk initiativ der folk fra ulike kirkesamfunn skulle forberede seg på Kristi gjenkomst. Kirken fikk tolv apostler som forutsa at Kristus skulle komme i årene 1835, 1838, 1842, 1845, 1855, 1866 og i 1877. Da det ikke skjedde, ble oppfatningen at det skulle skje før den siste av apostlene døde. Den siste døde i 1901. Det skulle ikke utnevnes nye apostler. En kan si at kirken satte seg selv til å dø ut. Bevegelsen fikk syv menigheter i Norge: I Christiania og Drammen i 1877, i Bergen i 1883, i Arendal og Larvik i 1890, i Stavanger i 1891 og i Kristiansand i 1896. Da det drøyde med Kristi gjenkomst, ble det mindre aktivitet. I Norge stoppet kirkebøkene deres: i Drammen i 1899, i Larvik i 1933, i Oslo i 1937 og i Kristiansand i 1939. Den norske forfatteren Odd Eidem (1913-1988) forteller i sine flanerier om sine to bestefedre som var prester i menigheten i Oslo.

En av de katolsk-apostoliske menighetene brøt ut og utnevnte nye apostler. Det var menigheten i Hamburg. Da deres biskop Friedrich Wilhelm

Schwartz ble exkommunisert, ble Hamburgmenigheten i 1863 omdannet til en ny-apostolisk menighet. Dermed begynte en ny tid for dette kirkesamfunnet som altså også har en kirke på Lademoen.